

OZVENA ZAPADU (ECHO OF THE WEST)

PUBLISHED WEEKLY

ZABAVNÝ : TYDENNÍK

Vychází každou středu. Published Wednesday

Vydavatelé : Publishers
ODVARKA BROTHERS, CLARKSON, NEB.

Předplatné na rok \$1.00 Subscription \$1.00

Adresa redakce:
ODVARKA BROS., CLARKSON, NEBR.

Když bylo v Čechách ohlášeno vypuknutí války.

Smutné poměry zavládly v naší české vlasti a srdceovou výjev oděhrál se když došla zvěst, že vyhlášena byla válka proti Srb-
sku. Náš lid a všechny vrstvy českého obyvatelstva, jež dosud po-
cítovaly následky balkánské vál-
ky, nevzpamatoval se ještě z po-
hromy, jaká byla zasazena česko-
mu průmyslu a rakouskému vý-
vozu válkou balkánskou a již o-
pět musí pocítit všechny hrůzy a
následky války evropské. My zde
v Americe sotva tušíme, jaké po-
měry v Čechách tato válka vyvo-
lala. Rakouská cenzura bedlivě
střeží všechny zprávy a nepropu-
stí za hranice nic, co by uvědomi-
lo svět o skutečném stavu věci. Po-
slední doba přestaly nás dochá-
zet částečně z Čech a proto ani
nemůžeme vědět, co se tam ve
vlasti děje. Jisto je, že my zde ve
svobodné zemi víme více o skuteč-
ném stavu věci, než naši krajané
ve vlasti, jimž černožlutá, nám
vždy nepřátelská vláda pravý stav
vzdělá. Jisto je, že v Čechách
existující poměry v říši zataju-
je. Lidstvo snad touto válkou za-
hájílo hrozné účtování s vládami,
které mají na svědomí veskerou
tu bídu národů upíech pod nes-
nesitelnými břemeny militarismu.
Kéž by to byla válka poslední a
po ní aby zavládlo to křivé ml-
lenium, o němž předpověděno, že
přijde a že vlk i beránek pospolu
pásti se budou, kdy lev střežiti bu-
de holubi, kdy milosrdenství a
lásky všech lidí potkají se a dají
sobě políbení. Jak šťastné bylo by
lidstvo a jak pokojný vývin ná-
rodu mohl by nastati, kdyby neby-
lo války, — nebylo krveprolítí. A
řekneme, kdyby též nebylo trůnů
a dynastií, císařů ani králů. Dou-
fejme, že tato strašlivá válka jest
tou poslední v dějinách lidské ci-
vilizace a že z ní vzejde lepší po-
rozumění humanity a nastane do-
hoda národů, která opakování
těchto hrůz navždy znemožní.
Všechny veliké ideje pro dobro
lidstva vykupovány byly krví a
velikým utrpením. Kéž i v této
strašlivé válce vzejde žádoucí do-
bro a reforma lidské společnosti,
zvěstující všem národům pokoj a
krásnější, šťastnější budoucnost.

Kletba hraběnky Karolyiové.

Moderní větev Habsburgů, jme-
novitě v posledních padesáti let-
tech, je stále pronásledována ne-
štěstím. Pověřivší lidé věří, že
stalo se tak následkem kletby, kte-
rou nad císařem Františkem Jo-
sefem prý vyřkla uherská hra-
běnkyně sůstastní se uherského po-
stavení v roce 1848 a za to odsou-
zen byl k smrti. Stará hraběnka
Karolyiová dle jedné verze pro-
klela rod Habsburský ve chvíli,
kdy patřila na vychladlé tělo své-
ho syna na šibenici a dle jiné ve-
rse vyžádala si audienci u mladého
císaře a zde prý proslala nad ním
kletbu, by jeho život naplněn byl
neštěstím, aby ti, kdož jeho srdci
jsou nejdražší, trpěli, a aby poznal
v plné míře co je bolest.
A kletba se vyplnila. Život císa-
ře Františka Josefa byl jedinou
řadou utrpení a nesnáží. Císař ne-
kdý šťastným, jeho panování bylo
jedním pokračováním rodin-
ných nesnáží, sklamaní, porážek,
attentátů, intrik a hanby. František
Josef nevyhrál nikdy žádné
veliké bitvy a ošizen a oklamán
byl od Němců, Italů a Francouzů.
Diplomacie rakouská za jeho pa-
nování nedoznala žádného vítěz-
ství.
Habsburská krev uznává se v
přítomné době za nejmohutnější
krev evropskou. Ale, jak je přiro-

zeno, stále tyto snátky mezi členy
panovníckých rodin, nemohou ni-
kterak přispět k zlepšení krve. A
co více, rodina Habsburská jako
přísně katolická, dovolí svým čle-
nům, aby brali si za manželky je-
nom deery z jiných panovníckých
rodů katolických. V přítomné do-
bě v Evropě je jeom pět panov-
nických rodů katolických a sie-
rod Habsburský v Rakousku, Wit-
telbašský v Bavorsku, Bourbon-
ský ve Španělsku, Savojský v Ita-
lii a v Albersstáská větve v Sasku.

Tyto mezisnátky vedou nevyhnu-
telně k degeneraci. A touto dege-
neraci jmenovitě postiženy byly
rody Habsburský a Wittelbašský.
Mezi oběma rody snátky byly velmi
četné, tak že přítomný rakous-
ský císař, František Josef a jeho
zemlá žena, Alžběta, deera vévo-
dy Maxmiliána Bavorského, byli
téměř krevní přátelé.

Potrava ve válce bude rozhodovatí.

Ve válce evropské hraje velkou,
ne-li hlavní úlohu, potrava — zá-
sobování v poli se nalézajících mi-
lionů potravinami. Tak vyjádřil
se před několika dny R. Ruth-
ford, redaktor "National Food
Magazine". A slova ta věru jsou
až příliš pravdivá a vysvítá z nich,
že Rusko a s ním spojení národ-
vé požívati budou značných vý-
hod, neboť Rusko, mající rozlohu
8,647,697 čtverečních mil, což činí
asi jednu šestinu povrchu zemské-
ho, může produkovati dosti potra-
vy, aby vyživilo celý svět.
Rusko jest agrární zemí; čtyři
pětiny jeho obyvatelstva přebývá-
jí na venkově a zabývají se země-
dělstvím. Říše vyváží produkty do
celého světa — vývoz do Spojen-
ých Států z oné země činí skoro
pět set milionů dolarů. Saha-
je od arktických konců ke tro-
pickým, dráva "velkého bílého
cára" produkuje právě tak rozma-
nitou jako nadbytečnou potravu.
V Rusku vypěstují o padesát mili-
onů bušů pšenice ročně více, než
ve Spoj. Státech, a číselce ta již
něco znamená, uvážíme-li, jaké ne-
smírné množství pšenice se zde
sklidí.

"To je vše v pořádku u Ruska,
ale dodávka potravin spojením
jest velikým problémem," řekne
snad někdo. A jest to dobrá po-
známka. Ale v tomto případě veli-
ká prozřavost Anglie jest patrna.
V tom sluší hledati důvod, proč
zbudovala moeně lod'stvo válečné,
jehož bojovní síla rovná se spoje-
né moci dvou nejsilnějších po ní
národů. Kdyby lod'stvo Anglie
mělo býti zničeno, pak potraviní
zásoby nemohly by býti přiváženy
a Anglie rychle byla by přim-
cena podrobiti se. Ale lod'stvo to
nelze tak snadno zničit, jak by se
snad nepříteli Anglie zdálo. Bi-
tevní lodí britské jsou s to chráni-
ti dovoz potravin a ješto jest An-
glie spojena s předním potraviním
produkcijním národem ve světě,
jest vidno, že jest pro každý pád
dobře připravena. Máje vlastní
své zdroje, jež vedoucí je vydr-
žovatí, Rusko nezavísí na žádné
jiné zemi, pokud se potrawy a
oděvní týká, a máje za sebou an-
glické lodí, Rusko požívá rovněž
velikých výhod. Francii mezitím
se dostává pomoci jak od Anglie,
tak i od ruské potraviní zásobár-
ny. Oba národové stejné přijímají
prospěch ze spojenetví s Francií,
která se nalézá ve výborných fi-
nančních poměrech a doveče se
sama udržeti na velmoecenském po-
stavení armádou, která rovná se
skorem armádě Německa.

Francie samotna může udržetí
Německo čile zaměstnáno, zatím
co Anglie a Rusko mohly by pro-
vésti popravu Rakousko-Uherska
a Italie, kdyby ovšem tato mnila
za své "spojence" tahati
kaštany z ohně. Výsledek evrop-
ského boje není těžko předpově-
dati: trojspolek záhy může býti do-
nucen k podrobení se a Německo
následkem toho může zaujmoutí
velmi skrovné postavení ve světo-
vé historii. Ruská velká zásobár-
na potravin může býti v tom ohle-
du činitelem.
Jest pravdou, že Rakousko-U-
hersko jest také velikou potravi-
ním produkcijní zemí; ale s Ru-

skem se nedá ani porovnatí. U-
němí zemědělské není tam ještě na
velkém stupni vývinu. Skorem v
každém ohledu tato země jest
pozadu za ostatními velmoeci Ev-
ropy. Italie jest po většině závis-
lou na ostatním světě, pokud se
potraviní zásoby týče, a jest velice
slabou s každého stanoviska.

Alliance Německa s Rakousko-
Uherskem právě jako Anglie s
Ruskem, má za účel zajistění po-
traviních zásob v případě války.
Rakousko-Uhersko jest zásobár-
nou Německa a právě jako jest
Rusko pro Anglii. Jak Anglie, tak
Německo, jsou bolestně závislími
na ostatním světě, pokud se jejich
denšio ehlaba týče.

Nepřetržitá dodávka potraviních
zásob jest vážným, pakliže není
nejdůležitějším problémem, s nímž
musí Anglie zápolití. U Anglie ne-
ní jakost otázku, nýbrž množství.
Cena potravin, jež minulého roku
byly do Anglie dovezeny, dosáhla
ohromné sumy \$1,362,000,000, z
kterých \$238,000,000 vyplaceno by-
lo za mouku.

V Rakousko-Uhersku má Něme-
cko zásobárnu mnohem přístupně-
ší, ale za to méně produktivní. A
Německo jest skorem právě tak
závislé ve smyslu potraviních zá-
sob, jako Anglie. Německo dá-
vo již rozpoznalo tuto slabost svou
a chopilo se heroických prostřed-
ků, aby v tom ohledu zjednálo od-
pomoc. Přes to však německá schop-
nost produkovati potraviny jest
velice malá u porovnaní s jeho o-
byvatelstvem. Majíce rozlohu 208-
780 čt. mil (je menší než stát Tex-
as), Německo musí živiti 70,000-
000 krků. Spoj. Státy mají 22 a
šest sedmín akrů půdy na každého
obyvatele svého; Německo pouze
1 a devět desetin akru.

Každá stopa jeho rozlohy musí
přispívati na vydržování lidu.
Všechny možné zdroje plýtvání a
neužitečnosti jsou překonány a
odstraněny. Stromy podél cest
a silnice nesou ovoce a keře tak,
jak mohou být sázeny, nesou jahody
a jiné ještě předměty. Ovoce
nesmí být sbíráno jindy, než v
časě k tomu určeném a od licen-
sovaných osob. Divoké ořechy a
jahody v lesích rostoucí jsou sbí-
rány za podobných omezení.

Jak důležitý potraviní problém
jest proevropské národy, dokázala
nedávne depeše. Zaznamenává
se v nich, že v Německu a v jistých
částech Francie ceny potravin se
ztroujnásobily v mnoha případech
Německo, Francie a jiné národy
úplně přestaly vyvážetí potraviny.

President Wilson varuje občanstvo Sp. St.

President Wilson vydal prokla-
maci k lidu americkému, jež má v
podstatě následující znění:

"Moji krajané! — Mám za to,
že každý myslící člověk v Americe
během posledních polnuthých týdnů
položil si otázku, jaký vliv ev-
ropská válka může mítí na Spoj.
Státy a já používám své svobody,
abych Vám několika slovy pouka-
zal, že úplně záleží na nás samot-
ných, jaké účinky ty budou a bych
Vám velmi důtklivě na srdce vlo-
žil, jakým způsobem řeči i jednání
nejlépe náš národ nouze i nepří-
jemnosti uchráníme.

Každý, kdo skutečně Ameriku
miluje, bude mluvit i jednati v
duchu pravé neutrality, jež zna-
má neustranění a přátelství pro
všechny účastněné. Duch národa
v této kritické záležitosti velkou
měrou určován je tím, co jedno-
tlivci i společnost a účastníci na
veřejných schůzích činí a mluví,
co časopisy a magazíny přinášejí,
co naši duchovní s kazatelem hlá-
sají a co lidé na ulici jako své ná-
mění projevuji.

Lid Spoj. Států skládá se z
mnoha národů a zejména z náro-
dů, které nyní válku vedou. —
Jest proto přirozeno, že jeví se ve-
liká různost sympatií i přání mezi
ním, pokud se týče otázek i okol-
ností boje se týkajících. A tu by-
lo by možno snadno vášně vzbudi-
ti a těžko je uklidnití.

Ti, kteří zodpovědní jsou za
vzbuzení vášní, běrou na sebe těž-
kou zodpovědnost.
zodpovědnost za nic menšího než-
li za to, že lid Spoj. Států, jehož

lásky k jeho zemi a jeho odňanost
k vládě má jej spojovati jako A-
meričany, kteří etí i snahami svými
vzámi jsou především na tuto
zemí a její zájmy pamatovati, mo-
hly by býti roztrženi v protivné
tábory, proti sobě popuzeni a sku-
tečně zapleteni do války, ne-li pří-
mým jednáním, tedy svými pudy
a názory.

Takovéto roztrženi mohlo by
býti osudným pro naše přátele a
mohlo by vážně státi v cestě vy-
plnění naší povinnosti jako veli-
kého, mírumilovného národa, kte-
rý projevil ochotu hráti roli ne-
ustranného sprostředkovatele.

Dovolují si tudíž, moji krajané,
prouhlutí k vám slova varovná
proti onomu nehlubšímu a nejpod-
statnějšímu porušení neutrality, ja-
ké vzniknouti by mohlo z vášnivého
strannictví. Sp. Státy musí ne-
jen dle jména, ale i ve skutečnosti
zůstati neutrálními. Musíme býti
neustrannými jak ve smýšlení, tak i
v jednání. A z toho důvodu varuji
Vás, krajané, před oným vážným
porušením neutrality, jaké ze
strannictví té či oné vlády stran-
ně vzniknouti by mohlo.

Mám na mysli pouze Ameriku.
A jsem jist, že vyslovují nejupří-
nější přání každého rozvázného A-
meričana, aby tato naše velká
vlast v této době zvláštní zkoušky
ukázala národ, který přede všemi
ostatními jest způsobilý pronéstí
neustranný rozsudek, a prokázati
důstojnost sebeoponování a účim-
nost vášně prostého jednání, ná-
rod, který nechce nad jinými soud-
konati, který však chce zachovati
se schopným a svobodným, aby mo-
hl činiti, co jest čestného a co by v
pravdě světovému míru sloužití
mohlo."

Hlavní zbraň Francie.

Již dávno před válkou bylo zná-
mo, že francouzská armáda má nej-
lepší děla v Evropě. V ohledu
strojnickém a mechanickém jsou
Francouzi lépe opatřeni než kó-
kolik jiný z účastníků války. Již v
bitvách dosavadních se děla jejich
výtečně osvědčila. Francouzi již
od dob Napoleonových kladli na
svá děla velikou důležitost. Práv-
dou jest, že v neblahém roce 1870
bylo jejich dělostřelectvo zaned-
báno stejně jako armáda celá, a
Němci měli artilerii daleko lepší.

Od té doby však se stal pokrok o-
hromný. Jiní národové nemohou
jich v tom tak snadno následova-
ti, neboť výroba jest přísnou taj-
ností. Známá Dreyfusova aféra
před patnácti lety vznikla mezi jin-
ým také proto, že byly obavy, že
bylo tajemství výroby děl Něm-
cům prozrazeno, což však se nestá-
lo. Francie je sice spojencem Rus-
ka, ale nikdy mu neprozradila
svých tajemství a poskytla mu nej-
výše dělové modely starší. Fran-
couzi užívají tak zvané stříleby ne-
příme, kterou po nich zavádějí
všechni národové ostatní. Děla po-
staví se za pahorek anebo jinam,
tak že jsou neviditelná, a také
stříleci nepříteli nevidí. Strlí se v
obloucích jen na základě výpočtu.
Důstojník vystoupí na místo zvý-
šené, dalekohledem odměří vzdá-
lenost nepříteli a pozoruje, kam
střely padají. Dle toho se pak mí-
ření upravuje. Po vypálení první
rány, jak známo, dělo se zpátky
odrazí, zaboří se lafetta do země a
dělo je tím způsobem upevněno.
Vypálí čtyřicet ran za minutu, což
jest největší dosažitelná rychlost u
děl polních. Nežli se náboj ze zadu
do děla nasadí, ukazují již "muš-
ky" a jiné mířící přístroje na okra-
ji skutečnou vzdálenost nepříteli.
Přístrojů takových jest mnoho, a
právě ony činí děla tak dokonalá-
mi. Jakse tvrdí, jsou děla tak do-
stojně spatií na vzdálenost od
jedné do pěti mil, nemůže ujiti
zničení. Vystřelena kule nedopad-
ne na zem, ale roztrhne se nad hla-
vami nepříteli ve výši od čtyřiceti
do padesáti stop nad zem a spustí
na zem dešť kulí, které letí dolů.
Kdyby nepřítel utíkal sebe rychle-
leji, palba jest ještě rychlejší, tak
že nikdo neumíkné. Děla mají ráž
75 milimetrů, to jest 3 palec, men-
ší nežli děla německá. Jiné opatře-
ní u nich jest, že při rychlé palbě
pohybuje se delo samočinně na

pravo nebo na levo, tak že strlí do
nepřátelské fronty na délku asi
čtvrt míle.

Jak bude vypadati mapa Evropy po válce?

V chicagské "Tribune" otisku-
je v poslední době zajímavé člán-
ky o všeevropské válce o jejich ná-
sledcích geniální anglický roma-
nopisee H. G. Wells, autor slav-
ných románů "Válka ve vzduchu",
"Boj obrů" a j., jež jsou známy z
českých překladů českému čtenář-
stvu.

Nedávny jeho článek má název:
"Změna evropské mapy a její roz-
hranění dle národností". Podtitul
zní: "Konec prušetví".
Wells jest přesvědčen, že Ně-
mecko musí podlehnouti, a s ním
celý ten prusácký duch, jak se v
teorii i v praxi v říši německé
projevuje. Je to prohlýš systém a
proto odsouzený k porážce.

"Konečný výsledek," praví
Wells, "jest pro mne tak jistý, ja-
kož ztrřetí východ slunce. Nevím,
kolik krve bude v Evropě prolito,
než si Německo uvědomí, že bylo
šleštvím vedeno a šleštvím o-
tráveno. Nevím, jak dlouho bude
moje žvanivý pruský důstojník
hráti své bojované mužstvo na po-
rázku, než se proti němu vzbouří.
Nevím také, zda se nařoukaná je-
šitnost berlínská připravila na o-
branu v případě porážky.

Německo v obraně bude klásti
tuhý odpor, to je jisto a také síla
ruská je přecenována, ale to na celé
věci nic nemění, pouze ji prodlou-
ží. Nikdo nemůže popřítí, že pru-
šáctví byla zasazena smrtelná rána
při prvnímu útoku na opevnění Lu-
tyšské.

Začíná se nové období v ději-
ních lidstva. Po této válce nikdy
dile Německo nebude pochodovati
dle povelu pruského feldvěbla a
nebude si hráti na pána světa.

Bublina pruské legendy praskla.
Berlínská tvrdost nebude již stí-
niti velkou mírumilovnou civilisa-
ci jižního a západního Německa.
Svět musí býti nejdříve očisťen od
pruské modře. Vlastně částná ev-
ropská velmoec nebyla s Německem
ve sporu. Náš rozpor je s německ-
kým národem, ale s prusáckou my-
šlenkou.

Je pravděpodobno, že odpor, na
který Němci narazil u Lutyhu,
býl začátkem podobného rozvratu
pro Německo, jaký stihl Francii
1870. Možná, že Německo nemá
druhý plán, když první jeho plán
se strlíl a že po první porážce roz-
padne se na kus.

Ale tu musíme prohlásiti, že by
bylo hříchem, kdyby německy mlu-
vící a čirící obyvatelstvo mělo se
dostati pod cizí jho. My Angliča-
ně musíme si to ujasnití. Ať se
vrátí ztracená území Francii, Po-
lákům, Dánsku a Italii, ale myslíme,
že už jsme viděli v Evropě
národnostního útisku dosti a proto
nechceme, aby na troskách starého
útlaku povstal nový.
Němci žijící v Německu a Rakou-
sku jsou jedním národem. Při no-
vém rozdělení Evropy musí Něm-
cům ponechána býti národnostní
svoboda.

Ale to znamená, že mapa musí
být změněna tak, aby všem náro-
dům se dostalo spravedlnosti a
práva, které jim patří. Není to nie
nemožného. Existují již na světě
hranice, o které se národové nehá-
dají. Na příklad hranice Kanady.
Také v Evropě jsou hranice, které
nikdo nechce měnití, na př. hrani-
ce mezi Belgií a Holandskem, me-
zi Francií a Španělskem a Portu-
galskem. Což by nešlo po nynější
válce stanovití takové hranice me-
zi všemi státy evropskými? Nyní
je k tomu nejlepší příležitost. A je-
to také povinnost každého anglic-
kého občana, aby za nynější války
studoval tento problém na mapě
Evropy, tak abychom mohli ko-
nečně navždy učiniti přítrž této
hanbě utlačování, tajných smlou-
a spiknutí, které zničily všechny
statky civilizace (a založily štěstí
rodiny Kruppovy) za posledních
30 let.

Bojujeme-li za něco, tedy bojuj-
me za novou mapu Evropy. Dove-
dte si ji dobře představiti, tuto no-
vou mapu, jak bude vypadati, až
vítězní spojení zaženou Němce na

území, které jim patří. V první
řadě musí Francie dostati Lotrin-
sko, a Lucemburk musí se spojití
v pevnější unii s Belgií. Elsasku,
dle mého názoru, měla by být dá-
na svobodná volba: buď se připo-
jit k Francii nebo k švýcarské kon-
federaci. Dánsko ať dostane ty
provincie, které mu Německo ur-
valo. Terst a Trident, po případě
i Pola ať připadnou Italii. Tím se
spojí roztržité části národů v
jeden přirozený celek.

Ale to jsou vlastně velmi nepa-
trné změny u porovnaní s velikými
převraty, jež nutno v Evropě pro-
vésti, jakmile hrozná tato válka
bude skončena a nastane mír. Roz-
klad raouského mocnárství se o-
čekává v Evropě již 40 let. Přičiň-
me se, aby se rozpadlo a aby s ním
byl pokoj. Co se má státi s Něm-
eckým území Rakouska? Co se má
státi na polské hranici Ruska? Ne-
jdříve bych navrhol, aby tři díly
Polska byly spojeny v jeden a aby
ruský car byl korunován za krále
polského. To abychom si měli vy-
tknouti a svou národní povinností,
a v tomto směru působiti na Rus-
ko, k čemuž nám nynější válka dá-
vá nejlepší příležitost.

Po druhé necht se Rakouští Ru-
mni připojí k Rumunsku, a všech
ny srbské provincie v Rakousku
necht se sjednotí v konfederaci
švýcarského typu. Cenu, kterou
Srbsko zaplatí za své jednocení,
budiž vydání těch částí srbského
území, kde žijí Bulhaři, Bulhar-
sku. Necht zachráni Černoherci
Skadar před okupací, která se vy-
značuje řezáním nosů, a pokusme
se vytvořiti další švýcarskou fede-
raci z Čechů a Slováků v Uhrách.
Jsem přesvědčen, že přišla doba,
kdy společenské státy po vzoru
švýcarském nahradí diskreditná
císařství a království, jež znepoko-
jovala Evropu po tak dlouhý čas."

V další části svého článku při-
mínová se Wells za Albánie, kteří
ne jsou zralí pro monarchickou
vladu, ale mohla by snad být spo-
kojena tím, kdyby se proměnila v
konfederaci malých kantonů. Roz-
hodně protestuje proti tomu, aby
Albanii uchvátila Italie, neboť by
to bylo k novým konfliktům.

Wells končí svůj článek těmito
slovy: "Uvažme jasně a upřímně
o této myšlence a řekneme celému
světu, co zamýšlíme. Vláda násilí,
synismu a zrady je v Evropě oře-
sena. Nad troskami pruské vojens-
ké panstvívčtivosti vrátí se zpět
zdravý rozum, veřejné mínění,
spravedlnost, mezinárodní důvě-
ra a shoda a volně budou řídití o-
sudy lidstva.

Ale události nebudou čekati na
zdravý rozum a na spravedlnost,
když spravedliví a rozumní mu-
žové nebudou dosti energični a
svorní.

Věrny Čechům!

"Vzali mi muže a vzali mi sy-
na. Vzali nám dobytek... Kam
koli se obrátím, všude pláč a
nařikání... moje oči už jsou
rudé... Jen tebe mi nechali,
malou Mařenku! Holubičko mo-
je, uvidíš volat svého tatínka?
Budeš zase volat svého bratra
ku stolu?... Zdá se mi, že z
mučivé pustoty jediným výcho-
dištěm pro nás sroty je tam ten
tmavý rybník..."

Z dopisu z Čech.

Vyhlásí Italie válku?

Paříž. — S Italii stala se v po-
sledních hodinách veliká změna,
i jest možno, že v několika dnech
očne se ve válečném víru také.
Italie jest přesvědčena, že Raku-
šané provozují falešnou hru v Al-
banii a na Balkáně. Pověděli jsme
již, že rakouské vojsko bylo vysa-
zeno v Albanii a domorodci stvá-
ni proti Srbům. Italská vláda po-
dala proti tomu do Vídně protest,
ale nedostala uspokojivou odpo-
věď. — Praví se, že král jediný
bránil se dosud zakročení a byl
hrázd viděl, aby se země válce vy-
hmla. Ale všichni ministři posta-
vili se proti němu a přinutili jej
ku svolení, aby byla vyhlášena vše
obecná mobilisace, což se stane bě-
hem několik dní. —

Jakmile jsme počítali huěv při
sporů, nehádáme se již o pravdu,
nýbrž o sebe. — Carlyle.